

29.1.2014

A7-0014/1

Amandman 1
Inés Ayala Sender, Jens Geier
u ime kluba S&D

Izvješće
Inés Ayala Sender
Revizorski sud
2012/2064(INI)

A7-0014/2014

Prijedlog Rezolucije (članak 157. stavak 4. Poslovnika) o zamjeni nezakonodavnog prijedloga Rezolucije A7-0014/2014

Rezolucija Europskog parlamenta o budućoj ulozi Revizorskog suda. Postupak imenovanja članova Revizorskog suda: savjetovanje s Europskim parlamentom

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 286.,
- uzimajući u obzir članak 108. Poslovnika,
- uzimajući u obzir Mišljenje br. 2/2004 Europskog revizorskog suda o modelu „jedinственe revizije” (i prijedlog okvira unutarnje kontrole Zajednice),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. studenog 1992. o postupcima nakon savjetovanja s Parlamentom u vezi s imenovanjem članova Revizorskog suda,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 19. siječnja 1995. o postupcima nakon savjetovanja s Parlamentom u vezi s imenovanjem članova Revizorskog suda,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 3. srpnja 2013. o integriranom okviru unutarnje kontrole,
- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za proračunski nadzor (A7-0014/2014),

I. Buduća uloga Revizorskog suda

- A. budući da su Limskom deklaracijom i Meksičkom deklaracijom Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija određeni glavni stupovi neovisnih revizorskih institucija te se u njima potvrđuje da nacionalne vrhovne revizijske institucije imaju znatnu slobodu tumačenja načelâ iznesenih u deklaracijama;
- B. budući da Europski revizorski sud kao profesionalna revizijska institucija, među ostalim, mora primjenjivati međunarodne revizijske standarde koji se odnose na javni

AM\1017355HR.doc

PE527.307v01-00

sektor;

- C. budući da je Europski revizorski sud osnovan Ugovorom o proračunu iz 1975. kako bi provodio revizije financija EU-a te budući da kao vanjski revizor EU-a doprinosi poboljšanju financijskog upravljanja Unije, istovremeno djelujući kao neovisni zaštitnik financijskih interesa građana EU-a;
- D. budući da naglo promjenjiva trenutačna financijska i gospodarska situacija iziskuje djelotvoran mikrobonitetni i makrobonitetni nadzor u modernoj i izazovnoj Europskoj uniji, u skladu s načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti;
- E. budući da javni revizori, kao što su Revizorski sud i vrhovne revizijske institucije država članica, imaju ključnu ulogu u ponovnom uspostavljanju povjerenja u javnu odgovornost EU-a; budući da je stoga važno smjestiti bilo kakvu raspravu o mogućim reformama Suda u širi kontekst izazova poboljšanja javne odgovornosti EU-a;
- F. budući da je Ugovorom iz Lisabona ponovno potvrđen pravni okvir Revizorskog suda u promicanju javne odgovornosti te pomaganju Parlamentu i Vijeću u nadzoru izvršenja proračuna EU-a, čime se doprinosi unapređenju financijskog upravljanja EU-a i zaštiti financijskih interesa građana;

II. Postupak imenovanja članova Revizorskog suda: savjetovanje s Europskim parlamentom

- G. budući da se prema članku 286. Ugovora o funkcioniranju Europske unije članovi Revizorskog suda moraju birati iz redova osoba koje u svojim državama članicama pripadaju ili su pripadale tijelima za vanjsku reviziju ili koje su posebno kvalificirane za izvršavanje takve dužnosti i čija je neovisnost neupitna;
- H. budući da je od ključne važnosti da se Revizorski sud sastoji od članova koji pružaju najviši stupanj jamstva profesionalne sposobnosti i neovisnosti, u skladu s Ugovorom, pritom izbjegavajući ugrožavanje ugleda Suda;
- I. budući da su neka imenovanja izazvala povećanje razlika u mišljenjima Parlamenta i Vijeća, što bi, ako se nastavi, moglo ugroziti dobre radne odnose Suda s navedenim institucijama i imati ozbiljne negativne posljedice za vjerodostojnost, a time i učinkovitost Suda;
- J. budući da je odluka Vijeća o imenovanju članova Revizorskog suda u slučajevima kada je Parlament održao saslušanje i izrazio nepovoljno mišljenje nerazumljiva te pokazuje nedostatak poštovanja prema Parlamentu;
- K. budući da u slučaju Suda Vijeće poštuje preporuke posebnog odbora osnovanog u skladu s člankom 255. UFEU-a radi davanja mišljenja o prikladnosti kandidata za obnašanje dužnosti nezavisnih odvjetnika Suda Europske unije i Općeg suda, unatoč tome što se Ugovorom na to ne obvezuje;
- L. budući da je mišljenje Parlamenta izloženo velikom zanimanju medija; budući da bi, ako su osobe čije je kandidature Parlament prethodno javno i službeno odbacio

- imenovane u Revizorski sud, povjerenje u dotične institucije bilo smanjeno;
- M. budući da će članovi sa stručnim revizijskim znanjem te zajedno s većim i raznolikijim radnim iskustvom, koje jamči različite perspektive i sposobnosti, unaprijediti djelotvornost Suda u odlučivanju i djelovanju; budući da je nepostojanje primjerene ravnoteže spolova u današnje vrijeme neprihvatljivo;
 - N. budući da na suradnju između Revizorskog suda i Parlamenta, ključnu za sustav proračunske kontrole EU-a, negativno utječe kada određeni članovi Suda ne uspiju dobiti odobrenje Parlamenta;
 - O. budući da se stručnom revizijom iz 2013. poziva na kraće unutarnje postupke u Sudu i pojašnjenje njegove uloge i mandata u odnosu na vanjske dionike;
 - P. budući da se Parlament uglavnom usredotočuje na prijedloge kojima se izbjegava potreba za promjenama u Ugovoru;

Vizija Parlamenta za Europski revizorski sud: buduća uloga Suda

1. vjeruje da Europski revizorski sud kao vanjski revizor institucija Unije može osigurati zakonodavcima ne samo izjavu o jamstvu u pogledu pouzdanosti računa te zakonitosti i pravilnosti osnovnih transakcija u svakoj pojedinoj proračunskoj godini nego i zbog svojeg istaknutog položaja može davati zakonodavcima i proračunskom tijelu, naročito Odboru za proračunski nadzor Parlamenta, dragocjena mišljenja o rezultatima koji su postignuti politikama Unije, kako bi se poboljšala uspješnost i učinkovitost aktivnosti koje financira Unija, utvrdila ekonomija razmjera i opsega kao i učinci prelijevanja među nacionalnim politikama država članica te Parlamentu predstavile vanjske ocjene procjena javnih financija u državama članicama koje je provela Komisija;
2. smatra da bi Sud trebao ustrajati na neovisnosti, poštenju, nepristranosti i profesionalnosti, pritom gradeći snažnu suradnju sa svojim partnerima, posebno s Europskim parlamentom, a naročito s njegovim Odborom za proračunski nadzor i specijaliziranim odborima, u postupku odgovornosti institucija EU-a;

Tradicionalni model DAS (izjava o jamstvu)

3. primjećuje da je Revizorski sud Ugovorom obvezan (članak 287. stavak 1. točka 2. UFEU-a) podnijeti Parlamentu i Vijeću izjavu o jamstvu (DAS) u odnosu na zakonitost i pravilnost plaćanja nakon ispitivanja zakonitosti, pravilnosti i rezultata proračuna Unije; Revizorski sud u skladu s Ugovorom podnosi i posebna izvješća i mišljenja; primjećuje da se velik dio osoblja Suda svake godine posvećuje pripremi izjave o jamstvu;
4. smatra da su neovisnost, poštenje, nepristranost i profesionalnost Suda ključni za njegovu vjerodostojnost dok pomaže Parlamentu i Vijeću u nadgledanju financijskog upravljanja EU-a i davanju doprinosa njegovom unapređenju te zaštiti financijskih interesa Unije od programskih faza do zatvaranja računa;
5. žali zbog toga što osamnaestu godinu zaredom zbog rezultata revizije Sud nije mogao

dati pozitivnu izjavu o jamstvu (DAS) u pogledu zakonitosti i pravilnosti plaćanja; naglašava činjenicu da stopa pogreške kao takva samo djelomično pruža sveobuhvatan pregled djelotvornosti politikâ Unije;

6. podsjeća da je člankom 287. UFEU-a predviđeno da Sud podnese Europskom parlamentu i Vijeću izjavu o jamstvu u pogledu pouzdanosti vođenja računa te zakonitosti i pravilnosti glavnih transakcija; ističe da je Revizorski sud umjesto dostavljanja jedne izjave o jamstvu u pogledu pouzdanosti računa te zakonitosti i pravilnosti osnovnih transakcija u 2012. podnio četiri mišljenja: jedno mišljenje o pouzdanosti vođenja računa i tri mišljenja o zakonitosti i pravilnosti glavnih transakcija (jedno o prihodu, jedno o obvezama i jedno o plaćanjima); smatra da taj pretjeran broj otežava ocjenjivanje izvršenja proračuna Komisije;
7. ističe da je izjava o jamstvu godišnji pokazatelj višegodišnjeg sustava potrošnje, što otežava razumijevanje cikličke prirode i utjecaja višegodišnjih sporazuma, pa se stoga ukupni utjecaj i djelotvornost sustava upravljanja i nadzora može samo djelomično procijeniti na kraju razdoblja potrošnje; stoga smatra da bi Sud tijelu nadležnom za davanje razrješnice trebao moći dostaviti srednjoročnu analizu i sažeto izvješće, uz godišnju izjavu o jamstvu u pogledu konačnih rezultata programskog razdoblja;
8. pozdravlja činjenicu da od 2009. Sud ulaže znatan trud u razvoj svojih proizvoda i usluga, kao i svojeg godišnjeg izvješća; vjeruje, ipak, da je potrebno uložiti više truda i sredstava radi dodatnog poboljšanja kvalitete, prvenstveno u pogledu rada Suda na revizijama uspješnosti, koje pružaju informacije o proračunskim rezultatima EU-a;

Nove dimenzije i izazovi Suda

9. priznaje povijesnu i konstruktivnu ulogu izjave o jamstvu za usredotočivanje na zakonitost i pravilnost kao korisnih naznaka dobrih financijskih praksi i uspješnosti upravljanja na svim razinama potrošnje Unije i za pokazivanje načina na koji su korištena sredstva EU-a u skladu s odlukama Parlamenta koji djeluje kao zakonodavac i proračunsko tijelo; ističe, ipak, da bi sada i u budućnosti Sud trebao posvetiti više resursa ocjenjivanju toga jesu li u korištenju javnim sredstvima povjerenih Komisiji postignuti ekonomičnost, učinkovitost i djelotvornost; rezultati nalaza posebnih izvješća trebali bi podrazumijevati odgovarajuće prilagodbe u programima EU-a ako Parlament tako odluči;
10. naglašava činjenicu da mandat Suda, određen Ugovorom, Sudu pruža referentni okvir kako bi ispunio svoju ulogu neovisnog vanjskog revizijskog tijela Unije; primjećuje da mandat omogućuje znatnu fleksibilnost kako bi Sud mogao izvršavati svoju zadaću, ne samo kad je riječ o izjavi o jamstvu; podsjeća da mandat omogućuje Sudu da predstavi rezultate svojih revizija uspješnosti u posebnim izvješćima, što pruža bitnu priliku za dodavanje vrijednosti usredotočujući se na visokorizična područja i ispitujući ih; uz to, primjećuje da se tim izvješćima europskim građanima pružaju informacije o funkcioniranju Unije i upotrebi europskih financijskih sredstava u mnogim sektorima, time pomažući približavanje Europe svojim građanima te da im ona postane transparentnija i razumljivija;
11. podsjeća na to da je jedan od najboljih načina revizije financijskih izvještaja Europske

- unije te poboljšanja uspješnosti i učinkovitosti potrošnje sredstava EU-a izglasati davanje razrješnice prije 31. prosinca u godini koja slijedi nakon financijske godine za koju se vršila revizija; podvlači činjenicu da bi se time prisilio Sud da svoje godišnje izvješće podnese do 30. lipnja;
12. preporučuje da Europski revizorski sud, ne dovodeći u pitanje svoju neovisnost, donese svoje mišljenje na temelju praga značajnosti, a ne samo na temelju prihvatljive stope pogreške, jer se čini da je to više u skladu s međunarodnim revizijskim standardima;
 13. predlaže da Europski parlament posebno poglavlje u svojem izvješću o davanju razrješnice posveti praćenju preporuka Suda u njegovim raznim revizijama uspješnosti, kako bi se Komisija i države članice potakle na provedbu tih preporuka; Parlament bi također trebao istaknuti kojim glavnim mjerama praćenja Sud može posvetiti posebnu pozornost u svojem godišnjem izvješću, ne dovodeći u pitanje njegovu neovisnost;
 14. primjećuje da Sud planira svoj program rada na višegodišnjoj i godišnjoj osnovi; primjećuje da višegodišnji plan omogućuje definiranje i ažuriranje strategije Suda, a da se godišnjim planom određuju konkretne zadaće koje treba provesti u dotičnoj godini; pozdravlja činjenicu da Sud svake godine Odboru za proračunski nadzor dostavlja godišnji program rada s popisom prioriteta revizijskih zadaća i dodijeljenih sredstava za njihovu provedbu;
 15. vjeruje da sadašnji oblik sastanaka Suda s Parlamentom i Vijećem omogućava dragocjeno savjetovanje kad je riječ o izradi godišnjeg programa rada Suda; ističe da strukturirani pripremni dijalog ove vrste vrlo pomaže pri osiguravanju učinkovite i demokratske odgovornosti građanima u vezi s upotrebom javnih sredstava osiguranih radi ostvarivanja ciljeva EU-a; naglašava da bi, unatoč povećanoj savjetodavnoj suradnji s Parlamentom i Vijećem, Sud neovisno o političkim i nacionalnim utjecajima trebao sam odlučivati o svom godišnjem programu rada;
 16. primjećuje da se pitanja od presudne važnosti vanjskim dionicima, npr. Europskom parlamentu, te naredni zahtjevi za reviziju ne prikupljaju na strukturiran način niti u potpunosti vode kao povlašteni; smatra to štetnim za važnost i utjecaj rezultata revizije Suda; primjećuje, nadalje, da je dodana vrijednost Suda izravno povezana s time koliko se u postupku odgovornosti Parlament i ostali dionici koriste njegovim radom; poziva, stoga, Sud da u svojem godišnjem programu rada uzme u obzir političke prioritete zakonodavaca i pitanja od velike važnosti građanima EU-a koje priopćava Odbor za proračunski nadzor Parlamenta, izražavajući zabrinutost građana EU-a;

Suradnja s nacionalnim vrhovnim revizijskim institucijama

17. očekuje uspostavljanje bliže suradnje između Europskog revizorskog suda i vrhovnih revizijskih institucija država članica, u skladu s člankom 287. stavkom 3. UFEU-a; poziva Europski revizorski sud da s tim u vezi podnese prijedloge poštujući uvijek međusobnu neovisnost; također očekuje da Komisija predloži uključivanje revizorskog rada vrhovnih revizijskih institucija država članica u revizije sredstava pod podijeljenim upravljanjem u dotičnim državama članicama koje provodi Sud;
18. naglašava da bi Sud trebao predvoditi osmišljavanje metode rada prema kojoj

nacionalne vrhovne revizijske institucije i Sud unapređuju usklađivanje svojih sredstava s ciljem procjene rashoda i uspješnosti proračuna EU-a, izbjegavanja dvostrukog obavljanja poslova nadzora, dijeljenja informacija o nadzoru, utvrđivanja rizičnih područja, provođenja zajedničkih revizija ili boljeg uključivanja vrhovnih revizijskih institucija u revizije Europskog revizorskog suda, što za posljedicu ima razvoj zajedničkih metoda rada i veću djelotvornost na svakoj razini nadzora; primjećuje da je dijeljenje podataka o reviziji i nadzoru te najboljih praksi između Suda i vrhovnih revizijskih institucija ključno za bolje usmjeravanje aktivnosti revizije i nadzora; primjećuje da postoji previše razina nadzora te da bi se trebalo izbjeći udvostručivanje radi smanjenja tereta na upravljačkim tijelima i korisnicima;

19. poštujući u potpunosti nadležnosti, mandat i neovisnost Revizorskog suda određene Ugovorom, predlaže pregledavanje mogućnosti nacionalnih tijela za reviziju u njihovu svojstvu neovisnih vanjskih revizora te, uzimajući u obzir međunarodne revizijske standarde, izdavanje potvrda o obavljenoj nacionalnoj reviziji za upravljanje sredstvima Unije, koje bi se dostavile vladama država članica s ciljem izrade tijekom postupka davanja razrješenice u skladu s uvođenjem odgovarajućeg međuinstitucionalnog postupka;
20. naglašava važnost obuhvaćanja europskih programa tijekom planiranja nadzora koji provode vrhovne revizijske institucije, posebno vodeći računa o podijeljenom upravljanju; u tome smislu nacionalni parlamenti igraju ključnu ulogu time što su u mogućnosti od svojih vrhovnih revizijskih institucija zatražiti da provode revizije europskih fondova i programa; primjećuje da bi se institucionaliziranjem i pravnim uređivanjem tog nadzora njegovi rezultati mogli nacionalnom parlamentu predstaviti jedan put godišnje;
21. potiče Sud da predstavi etički kodeks za zaštitu prava subjekata revizije, pogotovo pravo na saslušanje, osmišljavanjem i osnivanjem detaljnog sustava postupovnih jamstava;

Novo okruženje za djelovanje Suda

22. primjećuje da su uredbe koje obuhvaćaju glavna područja potrošnje za razdoblje 2014. – 2020. znatno izmijenile financijske i pravne okvire izvršenja proračuna EU-a; ističe da te reforme za posljedicu imaju znatne promjene koje će izmijeniti načine upravljanja financijskim rizicima, i to pojednostavljenjem pravila financiranja, povećanjem uvjeta i jačanjem proračuna EU-a; ustraje, stoga, u tome da se Sud više usredotoči na to da rezultati pružaju odgovarajuće informacije o rizicima i učinkovitosti novih instrumenata te vrste;
23. predlaže Sudu da uskladi svoj višegodišnji program rada s VFO-om te uvrsti srednjoročni pregled, kao i sveobuhvatni pregled zaključivanja poslovnih knjiga Komisije u odnosu na odgovarajući VFO;
24. primjećuje da revizijama uspješnosti često nedostaje jasna analiza uzrokâ nalaza revizije; priznaje da je riječ o novim postupcima u punom zamahu među međunarodnim revizijskim tijelima koji između ostaloga iziskuju nova tehnička znanja i metodološke sposobnosti, zbog čega potiče Sud na osmišljavanje djelotvornog plana osposobljavanja

i imenovanja sukladnog potrebama ovih novih revizijskih modela;

25. očekuje od Suda potpunu transparentnost o vremenskim potrebama Suda za svoje proizvode te poziva Sud da u okviru svake dotične revizije uspješnosti objavi vremenski raspored te različite faze koje je određeni proizvod prošao u svome razvoju, tj. vrijeme potrebno za prolazak različitih postojećih faza, od kojih su sadašnje:
- preliminarna studija;
 - analiza teme;
 - memorandum o planiranju revizije;
 - izjava(e) o uvodnim nalazima;
 - donošenje zaključaka;
 - nacrt izvješća;
 - kontradiktorni postupak;
26. primjećuje da revizije uspješnosti Suda, uključujući uvodne nalaze, traju dvije godine, zbog čega su u nekoliko slučajeva nalazi revizije bili zastarjeli i spriječili provedbu odgovarajućih mjera; očekuje da Sud racionalizira sastavljanje revizija uspješnosti te ukine nepotrebne postupovne korake;
27. primjećuje da su u nekim slučajevima parlamentarne rasprave o pitanjima iz posebnih izvješća već zaključene, stoga nije bilo moguće učinkovito upotrijebiti rezultate revizije Suda; primjećuje, nadalje, da je u nekim slučajevima Komisija u trenutku predstavljanja izvješća Suda već provela ključne preporuke Suda; očekuje od Suda da uzima u obzir sva vanjska vremenska ograničenja i događaje prilikom provedbe revizije;
28. poziva Komisiju i Revizorski sud da razmotre mogućnost kontradiktornog postupka koji je više u skladu s potrebama relevantnosti, transparentnosti i nedvosmislenosti u slaganjima, neslaganjima i konačnim stajalištima stranaka;
29. nada se da će izvješća Suda biti jasna, a slabosti i primjeri najboljih praksi tijela država članica ondje izložena dosljedno, popraćena odgovarajućim kontradiktornim postupcima, što će omogućiti Parlamentu da bude u boljem položaju kad je riječ o uspoređivanju i ocjenjivanju;
30. uvjeren je da bi se ekonomije razmjera i opsega mogle postići temeljitom analizom potrebnih sredstava za članove Suda; nada se da će Sud nastaviti proučavati mogućnosti za takve ekonomije, na primjer kad je riječ o zajedničkoj prijevoznj službi za članove, zajedničkim uredima i osoblju te zamjeni dijela plaće članova Suda dnevnim naknadama;
31. žali zbog činjenice da međuvladino djelovanje izvan okvira Ugovora EU-a, poput onoga za osnivanje Europskog mehanizma za financijsku stabilnost i Europskog stabilizacijskog mehanizma, također stvara ozbiljne izazove javnoj odgovornosti i

reviziji te oslabljuje ključnu ulogu Suda;

32. ne odobrava činjenicu da u slučaju Europskog mehanizma za financijsku stabilnost zasad nisu postignuti nikakvi dogovori kad je riječ o neovisnoj javnoj vanjskoj kontroli te žali zbog toga što čak i nakon što je Europski revizorski sud imenovan članom odbora za reviziju Europskog stabilizacijskog mehanizma, godišnje izvješće o reviziji odbora neće biti dostupno ni Parlamentu ni javnosti; poziva Sud da redovito dostavlja Parlamentu godišnje izvješće o reviziji odbora i sve ostale potrebne informacije o aktivnostima Suda na tom području kako bi Parlament mogao preispitivati rad Revizorskog suda tijekom postupka davanja razrješnice;

Preoblikovanje strukture Suda

33. primjećuje da su sastav i postupak imenovanja članova Suda utvrđeni člancima 285. i 286. UFEU-a; naglašava, ipak, potrebu za promjenom Ugovora kako bi se Vijeće i Parlament stavilo u ravnopravan položaj prilikom imenovanja članova Revizorskog suda radi osiguranja demokratske legitimnosti, transparentnosti i potpune neovisnosti članova Revizorskog suda;
34. žali zbog činjenice da su neki postupci imenovanja završili sukobom između Parlamenta i Vijeća kad je riječ o kandidatima, usprkos činjenici da Ugovorom nije predviđen takav sukob; ističe da je, kako je određeno Ugovorom, dužnost Parlamenta provjeravati kandidate; smatra da bi Vijeće u duhu dobre suradnje među europskim institucijama trebalo poštovati odluke Parlamenta nakon saslušanja;
35. poziva na to da se prema sljedećem preispitivanju Ugovora o EU-u Europski parlament proglasi odgovornim za odabir članova Europskog revizorskog suda na prijedlog Vijeća; zauzima stajalište da bi takav postupak unaprijedio neovisnost članova Europskog revizorskog suda u odnosu na države članice;
36. pozdravlja činjenicu da je Sud 2010. usvojio novi poslovnik koji mu prema sadašnjem pravnom okvirom omogućava da usmjeri postupak donošenja odluka tako da izvješća o reviziji i revizijska mišljenja sada usvajaju sudska vijeća od pet ili šest članova, a ne svih 28 članova;
37. smatra da je sadašnje pravilo o geografskoj zastupljenosti kad je riječ o sastavu više uprave, prema kojemu svaka država članica može imati jednog člana, odavno nadživjelo svoju prvotnu korist i vjerodostojnost te da bi ga se moglo zamijeniti jednostavnijom upravnom strukturom prilagođenom širem mandatu praćenja odgovornosti, s odgovarajućim odredbama za osiguranje neovisnosti aktivnosti Suda;
38. predlaže, stoga, reviziju članka 285. UFEU-a s ciljem smanjenja broja članova Revizorskog suda, u skladu s Komisijom (19 članova) ili na polovicu trenutnog broja članova (14 članova); članovi bi, među osnovnim preduvjetima, trebali imati profesionalno iskustvo u javnim financijama, reviziji i upravljanju, poznavati europske institucije te biti iznimno kvalificirani za svoje radno mjesto, a njihova neovisnost mora biti zajamčena i neupitna;
39. predlaže analiziranje metode izračunavanja primanja članova Suda te sredstava izravno i

osobno dodijeljenih svakom članu kako bi se uskladili s nacionalnim i međunarodnim praksama za slične dužnosti, omogućujući članovima Suda da neovisno ispunjavaju svoje odgovornosti;

II. Postupak imenovanja članova Revizorskog suda: savjetovanje s Europskim parlamentom

40. usvaja sljedeća načela, kriterije izbora i postupke dostavljanja svojeg mišljenja o kandidatima za članstvo u Revizorskom sudu:
- a) Parlamentu se mora omogućiti razumna količina vremena za razmatranje kako bi Odbor za proračunski nadzor mogao saslušati kandidate, a nakon saslušanja održati sastanak i glasovati;
 - b) kada treba donijeti odluku, pri čemu se politički kriteriji ne uzimaju u obzir, Odbor za proračunski nadzor i plenarna sjednica održat će tajno glasovanje;
 - c) saslušanja Odbora za proračunski nadzor bit će javna, a rasprave će se moći pratiti preko video prijenosa;
 - d) Parlament će donositi odluke na temelju većine glasova na plenarnoj sjednici, a Vijeće mora poštovati njegovo mišljenje;
41. smatra da bi se trebalo dodatno precizirati kriterije za imenovanje članova Europskog revizorskog suda na temelju članka 286. UFEU-a i ističe da će Parlament izvršiti procjenu uglavnom na temelju sljedećih kriterija:
- a) profesionalnog iskustva na visokoj razini stečeno u javnim financijama, reviziji i upravljanju kao i temeljitog znanja o upravljanju europskim institucijama;
 - b) dobra postignuća u području revizije i dokaz o odličnom znanju barem jednog od radnih jezika Europske unije;
 - c) po potrebi, dokaza o razrješenju kandidata od prethodno obavljanih menadžerskih dužnosti;
 - d) kandidati ne smiju imati nikakvu izbornu funkciju ili imati odgovornosti u političkoj stranci počevši od dana njihova imenovanja;
 - e) visok stupanj poštenja i moralnosti kandidata;
 - f) imajući na umu prirodu posla koji treba obavljati, također se uzima u obzir dob kandidata; u svrhu primjera, čini se razumnim odrediti da dob člana ne premašuje 65 godina na kraju prvog mandata, kao ni 70 godina na kraju drugoga mandata;
 - g) članovi ne bi trebali služiti više od dva mandata;
 - h) naposljetku, Parlament će se ozbiljno baviti pitanjem ravnoteže spolova među članovima Suda;

42. poziva Vijeće da:
- a) predstavi Parlamentu barem dva kandidata iz svake države članice: ženu i muškarca;
 - b) oblikuje svoje prijedloge poštujući u potpunosti kriterije određene rezolucijama Parlamenta; podrazumijevajući da i Parlament sa svoje strane pomno poštuje spomenute kriterije;
 - c) uvrsti relevantne detalje o karijeri prilikom navođenja imena kandidata te sve informacije i mišljenja kojima raspolaže tijekom trajanja unutarnjih postupaka donošenja odluka država članica;
 - d) proslijedi sve informacije o kandidaturama koje je primilo od država članica pristajući na to da će, u slučaju prikrivanja informacija, Parlament biti obavezan provesti vlastitu istragu, čime će se neizbježno odgoditi postupak imenovanja;
 - e) pristupi nadležnim tijelima država članica koje će biti pozvane da predlože kandidate za članstvo u Revizorskom sudu te da privuče pozornost tih tijela na kriterije i postupke koje je odredio Parlament;
 - f) izbjegne povlačenje kandidatura i predlaganje novih za koje se uzimaju u obzir novi prijedlozi država članica motivirani isključivo političkim kriterijima;
 - g) poštuje, ako se dogodi takav slučaj, nepovoljno mišljenje Parlamenta o situaciji i predloži novog kandidata/e;
43. kad je riječ o postupcima pred Odborom za proračunski nadzor i plenarnom sjednicom, određuje sljedeće:
- a) preporuke o svakoj kandidaturi predaju se u obliku izvješća koje se usvaja na temelju većine glasova; u izvješću je napomenuta samo kandidatura;
 - b) izvješće se sastoji od:
 - i) pozivanja u kojima se ukratko opisuju okolnosti upućivanja Parlamentu;
 - ii) uvodnih izjava s opisom postupka nadležnog odbora;
 - iii) radnog teksta koji se može sastojati samo od:
 - povoljnog mišljenja, ili
 - nepovoljnog mišljenja;
 - c) pozivanja i uvodne izjave ne stavljaju se na glasovanje;
 - d) životopis i odgovori na upitnik nalaze se u prilogu izvješću;
 - e) Odbor za proračunski nadzor i plenarna sjednica glasuju o imenovanju predloženog kandidata;

44. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Revizorskom sudu i, radi obavijesti, drugim institucijama Europske unije te parlamentima i revizijskim institucijama država članica.

Or. es